

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
JAVNE RASPRAVE O PREDLOGU ZAKONA O ADVOKATURI BiH
U ORGANIZACIJI USTAVNOPRAVNE KOMISIJE PREDSTAVNIČKOG DOMA I
USTAVNOPRAVNE KOMISIJE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BiH
održane dana 26.02.2009. godine, sa početkom u 10:00 sati

PREDSJEDAVAJUĆI
ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

... ja sam Šefik Džaferović, predsjedavajući te komisije. Iskazujem vam izraze dobrodošlice u Parlamentarnu skupštinu BiH i njenu bijelu salu. Sa mnom ovdje zajedno ravnopravno ovim sastankom, odnosno javnom raspravom će predsjedavati i moj kolega Ivo Miro Jović, predsjedavajući Ustavnopravne komisije Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH. On će vas pozdraviti nakon samo nekoliko rečenica mog uvodnog izlaganja.

Mi smo se danas ovdje sastali da obavimo javnu raspravu o Prijedlogu zakona o akvokaturi BiH. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH na 45. sjednici, održanoj 04. januara 2009. godine, usvojio je Prijedlog zakona o advokaturi BiH u prvom čitanju, predlagača Vijeća ministara, uz zaključak da Ustavnopravna komisija o ovom zakonu organizira javnu raspravu. Za javnu raspravu o Prijedlogu zakona o advokaturi BiH, upućen je javni poziv predstavnicima Vijeća ministara BiH, Ministarstva pravde BiH, Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH, Suda BiH, Tužilaštva BiH i Ombudsmena BiH, zatim predstavnicima Federalnog ministarstva pravde, Ministarstva pravde RS-a, zatim Ustavnog suda BiH, Ustavnog suda Federacije BiH, Ustavnog suda RS-a i vrhovnih sudova Federacije BiH i RS-a, predstavnicima kantonalnih ministarstava pravde, Pravosudne komisije Brčko Distrikta BiH i, što je za ovaj zakon vrlo važno, predstavnicima advokatskih komora entiteta Federacije BiH i RS-a.

Podsredstvom medija o raspravi su obaviještena i sva duga zainteresirana lica da mogu učestvovati u raspravi o ovom prijedlogu zakona. Nakon završetka javne rasprave, za, mi ćemo se dogovoriti kako ćemo dalje raditi po ovom zakonu, imajući, između ostalog, i ono što čujemo u toku današnje javne rasprave.

Toliko od mene za početak, a riječ bih dao sada svom kolegi, predsjedavajućem Ustavnopravne komisije Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.
Gospodine Joviću, izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ

Hvala ljepo uvaženi kolega Džaferović.
Takođe, s moje strane želim vas pozdraviti u ime Ustavnopravnog povjerenstva Doma naroda. Drago mi je da smo danas ovdje, da ovako jednu važnu materiju možemo raspraviti, a svrha i jeste javnih rasprava određeno pitanje razmotriti sa različitih stajališta i donijeti

najkvalitetnija rješenja, u ovom slučaju, kako za ovu profesiju, isto tako i za funkcioniranje i rad tijela vlasti. I u ovoj našoj nakani dobro je došao svaki kvalitetan prijedlog s vaše strane i mislim da je dobro da vi, koji ste sudionici ove javne rasprave, više govorite od nas. Mi ćemo to pretočiti u kvalitetne zaključke i prezentirati ih, kako svojim povjerenstvima, ona će u takvoj formi doći i do domova na usvajanje.

Evo, toliko od mene.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala vam kolega Joviću.

Poštovane dame i gospodo, kod nas je, dakle običaj da sada svi oni koji su zainteresirani za ovaj zakon, a koji su se odazvali našem pozivu, kažu šta imaju da kažu, kako bismo mogli da čujemo i vaša mišljenja.

Ja koliko vidim, ovdje imamo prisutne predstavnike Ministarstva pravde BiH, Ministarstva pravde entiteta Federacije BiH, ne vidim predstavnike Ministarstva pravde entiteta RS-a, niti Pravosudne komisije Brčko Distrikta. Ovdje imamo, koliko vidim, predsjednika Advokatske komore entiteta RS-a, ja ga pozdravljam, imamo predsjednika Advokatske komore i predsjednika Upravnog odbora Advokatske komore entiteta Federacija BiH, ja ih pozdravljam. I, zamolio bih vas, ili možda za početak da sekretar Ministarstva pravde da neku vrstu uvodnog izlaganja, a onda bih zamolio predstavnike entitetskih advokatskih komora da oni iznesu svoje stavove. Ako možemo ovim putem da idemo. Onda bih pozvao gospodina Halilagića Jusufa, sekretara Ministarstva pravde, da iznese osnovnu koncepciju predloženog zakona.

JUSUF HALILAGIĆ

Hvala gospodine predsjedavajući.

Čast mi je da, u ime Ministarstva pravde, pozdravim oba predsjedavajuća ustavnopravnih komisija oba doma Parlamentarne skupštine, gospodu poslanike, kolege advokate i ostale prisutne.

Prijedlogom zakona o advokaturi osniva se Advokatska komora BiH, uspostavljaju njeni organi. Ovim zakonom se ne ukidaju advokatske komore entiteta niti se ovim zakonom oduzimaju ili umanjuju njihova nikakva prava ni nadležnosti. Advokati čije kancelarije, odnosno advokatska društva se nalaze na teritoriji BiH, slobodno se udružuju u Advokatsku komoru BiH koju čine advokati učlanjeni u Advokatsku komoru Federacije i RS-a. Advokatska komora BiH predstavlja i zastupa advokate i advokatske pripravnike u ime te Advokatske komore BiH.

Advokati ... mogu obavljati advokati upisani samo u imenik Advokatske komore entiteta. Pravo na upis ima lice koje ispunjava uslove propisane prijedlogom ovog zakona, među kojim se ističe da je advokat učlanjen u Advokatsku komoru BiH, Federacije i RS-a.

Disciplinski postupak vode komore entiteta. Advokatska komora BiH finansira se isključivo iz vlastitih sredstava, redovnog članstva, doprinosa i naknada sa Imenika advokata u Advokatsku komoru BiH i drugih izvora. Upravni odbor Advokatske komore određuje visinu naknade za upis u imenik Advokatske komore BiH.

Ja bih istakao samo ustavni osnov za donošenje zakona. On je propisan u članu 2. stav 1. Ustava BiH, zatim u članu 3. tačka 1.g), zatim u članu 2. Ustava BiH, u članu 3.2. stav 3.e) Ustava BiH, u članu 2. tačka 6. Ustava BiH i u članu 4. tačka 4.a) Ustava BiH.

Posebno treba istaći da je na nivou BiH doneseno mnogo zakona, među kojima su Zakon o Sudu BiH, Krivični zakon, Zakon o krivičnom postupku, parničnom postupku, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, Pravobranilaštvu, upravnom postupku, upravnim sporovima, Zakon o upravi, izvršenju krivičnih sankcija, pravosudnom ispitu i mnogi drugi zakoni. Pored toga, na nivou BiH djeluje Udruženje sudija i tužilaca, zatim Udruženje medijatora, pripravnika i druga udruženja.

Takođe, dosljedna primjena Evropske konvencije o ljudskim pravima, nalažu ... stavu advokature na nivou BiH koja će biti uređena propisima usklađenim s najviših stadarda predviđenim preporukom Odbora Vijeća ministara Evrope koje sam ja naveo poimenično. Zatim, u skladu sa evropskim standardima i principima koji se odnose na obavljanje advokatske profesije, samo ovako formirana Advokatska komora BiH može podnijeti zahtjev za pristupanje u članstvo advokatskih asocijacija i pravnih društava Evrope, saglasna je praksi i standardima mnogih evropskih zemalja za donošenje Zakona o advokaturi BiH.

Takođe, shodno pravilima za konsultacije Prijedlog zakona je bio dostupan javnosti putem web stranice Ministarstva pravde BiH. Nacrt zakona je objavljen, dostavljen Federalnom Ministarstvu pravde, zatim Ministarstvu pravde RS-a, Pravosudnoj komisiji Brčko Distrikta, Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, Advokatskoj komori Federacije i Advokatskoj komori RS-a, sa napomenom da iz RS-a nismo dobili nikakav odgovor. Takođe, prijedlog zakona je dostavljen, zatražena su mišljenja od Ureda za zakonodavstvo Vijeća ministara BiH, Ministarstva finansija i trezora BiH, Ministarstva za ljudska prava i Direkcije za evropske integracije. Svi navedeni organi su dostavili pozitivna mišljenja i potvrdili ustavni osnov za donošenje ovog zakona.

I, na kraju još jednom treba posebno istaći da se ovim zakonom niti oduzimaju niti umanjuju prava Advokatske komore entiteta u BiH.

Hvala.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Zahvaljujem gospodinu Halilagiću.

Ko želi da govori, od advokatskih komora recimo? Sada bi voljeli da čujemo predstavnike advokatskih komora entiteta ili ćemo mi odrediti. RS – Federacija ili Federacija – RS, kako želite, dogovorite se. Pa evo, recimo da uvažena dama ima prednost.

Izvolite.

AMILA FERIZOVIĆ

Nije problem. Što se tiče Advokatske komore Federacije BiH, kao što je poznato Ministarstvu pravde i, pretpostavljam, ostalim sudionicima, u postupku donošenja Zakona o advokaturi BiH, prilikom dobivanja teksta Nacrta zakona o advokaturi BiH od Ministarstva

pravde, naša Advokatska komora je to prosljedila regionalnim advokatskim komorama koje su se zaista upustile u tekst zakona i smatram da smo dali vrlo kvalitetne prijedloge izmjena i dopuna tog zakona.

Naravno, mi smo polazeći, prilikom razmatranja Zakona o advokaturi, kao komora, pošli sa stanovišta da advokatura u našoj državi treba da ima, odnosno ima i treba da ima još značajniju ulogu u pogledu izgradnje istinskog demokratskog društva, pravne države i uspostave vladavine prava. S obzirom da smo mi, kao država u jednom izuzetno značajnom tranzicijskom periodu, kada trebamo da se integriramo u Evropu i kada zaista nam se nalaže, od strane EU Vijeća Evrope, donošenja niza propisa, smatrali smo da je vrlo značajno i da bi bilo vrlo korisno za našu profesiju da Zakon o advokaturi BiH bude donesen na nivou države koji ne dira, pošli smo od toga da se ne diraju postojeće organizacije entitetskih advokatskih komora u oba entiteta.

Po našem mišljenju, ovim idemo samo, slijedimo principe jednog demokratskog društva gdje se daje mogućnost, kako inače u svakoj demokratskoj zajednici treba da bude, da svaki građanin ima pravo izbora, pa tako i kada je u pitanju profesionalna djelatnost, da možete imati pravo izbora i upisa i u neku drugu advokatsku komoru. Mislimo da time se ne remeti ni na kakav način, niti ugled, niti značaj, niti pojedinačni interes bilo koga od advokata ili te djelatnosti općenito.

Kolega Čizmović i ja smo sad bili u Beču na, ja ću malo dati jedan uvod, jer mislim da je vrlo značajan, bili smo sada u Beču na Konferenciji predsjednika Advokatskih komora Evrope. I tu smo imali različite susrete, jer želimo da, kao advokatske komore, pristupimo CCB-u, jer je to vrlo značajno a po Statutu CCB-a države su faktički članice CCB-a i moraju imati svoje predstavnike. Tu postoje, mi bi trebali tek sad da apliciramo za predstavnike promatrače, da bismo nekada u nekom postupku, nakon donošenja, ispunjavanja niza drugih uvjeta, došli u situaciju da možemo biti punopravni članovi Vijeća Evrope, odnosno CCB-a a što naravno prati kompletan ovaj tranzicijski postupak naše države.

S obzirom da nije samo BiH država koja ima jedno specifično i složeno državno uređenje i da je sastavljena od više, da tako kažem, jedinica, entiteta, oni to ne nazivaju entitetima nego na drugi način formuliraju, nije bitno, takođe imaju i više advokatskih komora. Ja ću uzeti primjer, recimo, samo Austrije koja ima, mislim, pet, da me sad, nemojte me za riječ uzimati, ali ima pet advokatskih komora, ali njihov Zakon o advokaturi ima i jednu Advokatsku komoru na nivou države Austrije koja ima, od prilike, ovakvu sličnu ulogu kako je to našim zakonom ovdje regulisano i nama je glavni domaćin i organizator te konferencije bila Advokatska komora Austrije. Sva ostala, faktički prava, svaki od advokata ostvaruje kroz advokatsku komoru u koju je upisan u Austriji. Tako je vrlo slično riječeno i u mnogim državama. Imamo situaciju i Njemačke, Belgije, nije bitno i ja sam tad u razgovorima, jer me je zanimalo na koji način su pravno regulisani, pa ja smatram da je bitno da prenesemo neka iskustva i može nam biti samo od koristi da i mi idemo u tom pravcu. Vrlo je značajno da sve te države i kada imaju više advokatskih komora i kada imaju, da tako kažem, možda regionalizirano donošenje Zakona o advokaturi, ipak imaju jedan zakon o advokaturi na nivou države i imaju zajednički kodeks advokatske etike na nivou države, što je u krajnjoj liniji u interesu te djelatnosti.

I takođe, mislim da je za nas vrlo značajno, s obzirom na ulogu koju treba da imamo i imamo i treba, mi vidimo da je naša uloga, kao što sam na početku rekla, treba da bude još

uključenija u uspostavu pravnog sistema naše države, jeste i ta tarifa koja bi trebala da bude jednaka na nivou države za sve advokate, jer mi imamo sada jednu veliku razliku po entitetima, u oba entiteta u pogledu tarifa, a time znate, ako posmatrate, onda su faktički građani BiH kojima treba zaštita, odnosno treba im pravna pomoć advokata, su u jednom neravnopravnom položaju.

Ovo bih ja ovako, za početak, dala kao uvod. Što se tiče, ne bih sada davala, konkretno interpretirala one primjedbe i prijedloge koje smo mi dali na izmjenu Zakona o advokaturi i ne bih sada se upuštala, pošto je kolega Žilić Ahmed dao jedno vrlo obimno obrazloženje što se tiče samog i pravnog osnova za donošenje Zakona o advokaturi, koji ste danas ovdje, dato svima nama, ali naravno u slučaju nekog, dalje diskutuje, sebi ću dati za pravo da eventualno uzmem učešća ponovno u diskusiji.

Hvala vam ljepa.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala vama ljepa.

Dakle, govorila je predsjednica Advokatske komore Federacije BiH gospođa Amila Kunosić, Ferizović, izvinjavam se. Dakle, radi stenograma da možemo to tako, tako su me upozorili.

Izvolite dalje. Da li želi predsjednik Advokatske komore RS-a, gospodin Jovan Čizmović, ako sam ja ispravno to rekao?

Izvolite.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Hvala gospodine predsjedavajući, dame i gospodo.

Predstavljam Advokatsku komoru RS-a. Ja sam Jovan Čizmović, predsjednik te komore i autor jednog teksta koji se odnosio upravo na dati Nacrt zakona o advokaturi BiH.

Stav Advokatske komore, u odnosu na taj zakon je apsolutno negativan. Zbog toga i zbog onoga što vidim da je, na određen način, pripremljeno kao kontra argumentacija za ovo zasijedanje, za ovu raspravu, iznio bih jedan sumarni pregled sadržaja Nacrta zakona i njegovog obrazloženja koji je urađen od strane Ministarstva pravde BiH.

Prijedlog, odnosno nacrt cijenimo kao jedan od pokušaja oduzimanja ustavne nadležnosti RS-a u dijelu koji se odnosi na organizovanje i djelatnost advokata u RS-u. Rezimirajući stav o samome nacrtu iskazali smo, i to ja i danas ponavljam, da se potvrđuje pravilo da cilj opravdava sredstvo i da su sva sredstva dopuštena, da je ovaj zakon, ovaj nacrt u suštini jedna kleveta prava, krivotvorenje i neistine o sadržaju normi domaćeg i međunarodnog prava.

U Advokatskoj komori je konstatovano da je Ministarstvo pravde u obrazloženju ustavnog osnova pogrešno navodilo, interpretiralo odredbe Ustava BiH, znači Aneksa IV, da je neke odredbe nepotpuno u esencijalnome dijelu interpretirao ili je sadržajno nadopunjavao, navodeći sadržaj koji ta odredba nema. U obrazloženju ustavnog osnova nacrta RS-u i entitetima se osporava da obezbjeđuju najviši nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih

sloboda u uređivanju djelatnosti advokata. Stava smo da li je opet pitanje ono ko je i šta je u BiH, odnosno ko su i šta su njene institucije i njene nadležnosti. Prema članu 3. tačka 3. Ustava BiH sve državne funkcije, ovlašćenja koja tim Ustavom nisu izričito dodjeljene institucijama BiH pripadaju entitetima, a opšti principi međunarodnog prava predstavljaju integralni dio prava BiH. Odredba člana 2.6. Ustava BiH je jasna. I BiH i entiteti u sudovima, ustanovama, organima i institucijama, kojima upravljaju, obavezne su primjenjivati, znači primjanjivaće i poštovaće ljudska prava i osnovne slobode, pomenute u tački 2. člana 2. Ustava BiH. To pravo i obaveze su jednaki jer su i pravo i obaveza i BiH i entiteta i to BiH u segmentu koji joj pripada a entiteti u segmentima koji njima pripadaju. Ne može biti sporno da institucijama BiH, pa tako i Parlamentarnoj skupštini BiH, nije ... ovlašćenje da normativno zakonom uređuju i organizuju djelatnost advokata u BiH, jer to ovlašćenje pripada entitetima. U Ustavu RS-a član 131. Ustava, izričito se navodi da je regulisanje djelatnosti advokata u nadležnosti RS-a. Isto tako nesporno je da opšti principi međunarodnog prava predstavljaju integralni dio prava RS-a i u normi i u faktičkom stanju.

To što BiH treba da dobije status zemlje kandidata za ulazak u EU, a da je u tome procesu od velike važnosti donošenje predloženog zakona, kako se to navodi u obrazloženju nacarta, liči na neutemeljeno politikanstvo. Ovo ponavljam iz razloga jer vidim da se taj termin citira u tekstu koji je dao uvaženi kolega, a ne na interpretaciji uslova, prava i standarda EU, sa aspekta statusa ili asocijacije i djelatnosti advokata ili međunarodnih standarda o asocijacima i djelatnosti advokata. Osnovnim principima o ulozi advokata, koji dokument je donijet na 08. Kongresu u organizaciji UN-a, koji je održan u Havani 1990. godine, advokati imaju pravo da se organizuju ili da se priključe samoupravnim, profesionalnim organizacijama u cilju zastupanja svojih interesa, razvijanja svog permanentnog obrazovanja i obuke i zaštite svog profesionalnog integriteta. Apostrofiram, autonomnost i nezavisnost.

Prema opštem načelu o slobodi obavljanja advokatske djelatnosti, sadržanom u preporuci Komiteta Savjeta Evrope, to je broj 21, potrebno je, citiram, – preduzeti sve neophodne mjere, kako bi se poštovala, štitila i unaprijedila sloboda obavljanja advokatske djelatnosti bez diskriminacije i bez nekorektnog uplitanja od strane organa vlasti ili javnosti, posebno u smislu relevantnih odredbi Evropske konvencije o ljudskim pravima. Advokatska komora RS-a, kao kolektivni član, je primljena u punopravno članstvo u Međunarodnu uniju advokata 01. februara 2003. godine. To je međunarodna potvrda da Advokatska komora RS-a ispunjava sve uslove koji se zahtijevaju na međunarodnom nivou u odnosu na organizaciju i djelatnost advokata u RS-u, te da se u radu pridržavala, pridržava i kao član podupire principe sadržane u Statutu Međunarodne unije advokata.

U sumarnom osvrtu na sadržaj nacarta ističemo da ne postoje granice želja. Predladgač nema uvida u pravo, to je evidentno, ni u ono što nazivamo domaće pravo, ni u ono što nazivamo međunarodno pravo, jer bi inače želje obuzdao radi prava. Ističemo da je Zakonom o advokaturi RS-a, koji je stupio na snagu 03. jula 2002. godine, na osnovu Odluke Visokog predstavnika za BiH, koji je, u odgovarajućem obliku, zakon, misli se na zakon, usvojila Narodna skupština RS-a 29.03.2007. godine. Relevantan sadržaj Odluke Visokog predstavnika za BiH, sa aspekta nacarta, jeste da je Zakon o advokaturi RS-a donesen na osnovu osnovnih principa o ulozi advokata, donesen od strane Generalne skupštine UN, preporuke Komiteta ministara Savjeta Evrope broj 21, koji dokument je usvojio Komitet ministara Savjeta Evrope 25.10.2000. godine, Evropske

konvencije o ljudskim pravima i Memoranduma o razumijevanju o uređenju pravne pomoći između institucija u BiH, između institucija u Federaciji BiH i RS-u, koji dokument je potpisan u maju 1998. godine, te da je priznao napore onih domaćih pravnika koji su izradili Nacrt zakona o advokaturi RS-a, kao i savjete i pomoć Savjeta Evrope u njegovoj pripremi.

Vjerujemo da Ministarstvo pravde neće negirati da je Visoki predstavnik za BiH bio, i jeste, konačan autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnom sprovođenju mirnog rješenja, to je onaj član 4. Aneksa X Opšteg okvirnog sporazuma za mir u BiH, pa tako i Aneksa IV Ustava BiH. Konačno, RS, u kojoj se i danas potvrđuje jedinstvo vlasti, vama veoma poznato, a koje se iskazuje u privrženosti pravu i djelovanju na očuvanju njene nadležnosti institucija, je ispunila obavezu da osigura najveći nivo međunarodno priznatih ljudskih prava i osnovnih sloboda i omogućila svim licima kojima treba ili zahtijevaju stručnu pravnu pomoć, da tu pomoć ostvare i tako da ostvare i zaštite navedena prava pred sudovima, organima, institucijama i organizacijama u zemlji i inostranstvu, postojanjem i organizovanjem advokature u R-u, kao samostalne i nezavisne profesionalne asocijacije advokata.

Temeljem ovakvog stava je i bio poziv od strane Advokatske komore RS svim predstavnicima u Parlamentarnoj skupštini BiH da ne podrže tekst koji je u formi nacrta predložen.

S obzirom da je prioritet opravdano dat mojoj uvaženoj kolegici da govori o događajima koji su se desili, mada sam mislio da ti događaji nisu bitni ali evo, u odnosu na te događaje bih istakao sljedeće. Tačno je da smo učestvovali u radu 37. Predsjedničke konferencije Advokatskih komora Evrope na kojoj konferenciji je Advokatska komora pozvana kao samostalna. To može da potvrdi i sadržaj poziva i tekst gdje se navodi da se poziva, ispred Asocijacije advokata u Federaciji BiH, uvažena kolegica Mila Kunosić–Ferizović, ispred Advokatske komore RS-a poziva se moja malenkost.

Na zasijedanju PEKO komiteta, koji je održan 19. februara 2009. godine u Beču, pod tačkom 3. bio je predmet – Izvještaj iz Advokatske komore RS-a koji sam podnio ja, s obzirom da je Advokatska komora RS-a aplicirala još 2007. godine za prijem u članstvo CCB-a. Mislim da je ovdje prisutno pogrešno tumačenje CCB-a i njegovoga značaja. Ta organizacija advokata i pravnih udruženja nema nikakav poseban značaja sa aspekta subjektiviteta bilo koje asocijacije advokata u Evropi. Ovo govorim iz razloga jer smatram da se radi o jednoj regionalnoj asocijaciji koja apsolutno nije uslov.

Mislim da vam je potrebno ukazati na sadržaj normi koje regulišu tu asocijaciju, a to je sadržaj Statuta CCB-a u kojem se jasno kaže da osnivači, čak CCB-a, mogu istupiti iz članstva CCB-a bez ikakvih posljedica. Znači, bilo koja asocijacija advokata koja je čak i bila osnivač, s tim da se sankcioniše taj istup na takav način da ta članica nema pravo na imovinu koju je stekao CCB za vrijeme trajanja njenog članstva i da je u obavezi da plati članarinu za tu godinu. Sama takva pozicija jasno ukazuje šta jeste CCB. To je jedna profesionalna organizacija na regionalnom nivou i ona ni po čemu, članstvo u njoj nije niti uslov, niti plus, niti prepreka za pristupanje bilo kakvoj evropskoj integraciji.

Prema onome što sadrže dokumenti Direkcije za evropske integracije evidentno je da je, u odnosu na pravo, jedini uslov bio dobrovoljna harmonizacija zakonodavstva, drugih uslova nema. Ta harmonizacija je urađena još 2002. godine, jer je Nacrt zakona o advokaturi, koji su radili advokati iz RS-a u saradnji sa stručnjacima iz OHR-a, je u suštini kao i nacrt zakona koji je u Federaciji donešen po istom postupku temeljem odluke. Radi se, znači o apsolutnoj harmonizaciji tih propisa.

U prioritetnih područja 16, koji su navedeni, nema niti jedan od uslova koji se tiču advokature niti bilo kakvog uplitanja u advokatsku profesiju. Da bi nešto tako postojalo, onda se ne bi moglo ni pozivati, sam je taj zakon, odnosno odluka Visokog predstavnika na preporuku Savjeta ministara iz 2000. godine, koja garantuje apsolutnu autonomnost advokature kao profesionalne organizacije, a njena autonomnost na ovim prostorima datira još iz 1905. godine kada je priznata advokatskoj djelatnosti autonomija i kada je ingirencije vlasti u odnosu na elementarni segment te profesije, znači u odnosu na njeno udruživanje, način udruživanja, obavljanja djelatnosti i ostalo, prepušteno toj samostalnoj profesiji.

Radi toga negiram ove navode koje smo čuli, negiram te uslove i ističući da je Advokatska komora RS-a kao kolektivni član, punopravan član Međunarodne unije advokata uz jednu opasku da su i sve članice koje su članice sada CCB-a prethodno bile članice Međunarodne unije advokata, jer CCB je nastao 1960. godine i on u svome, tada je donio svoje opšte akte.

Ovo što uvažena koleginica spominje da mogu biti države, odnosno advokatske asocijacije organizovane na nivou države, to je sadržaj norme Statuta iz 1960. godine. Mislim da neće koleginica negirati stav koji sam na sjednici PEKO komiteta iznio i koji sam na jednom radnom ručku iznio, da sam sa razlogom primijetio da mi imamo jednu normu koja treba da zaledi sve odnose. Odnose koji su bili kvaliteta onog i sadržaja onoga 1960. godine. Te 1960. godine BiH je bila jedna od republika Federativne Republike Jugoslavije. Promjene koje su nastale u njenome ustrojstvu, one su posljedica međunarodnog ugovora. Taj međunarodni ugovor bi u krajnjoj liniji CCB morao poštovati pri odlučivanju o eventualnom prijemu u članstvo Advokatske komore RS-a i Advokatske komore Federacije BiH. Jer mi ne osporavamo pravo Advokatskoj komori iz Federacije BiH da aplicira i da bude primljena u to članstvo, s tim što nismo saglasni, ne pristajemo i nećemo da budemo primljeni kao Advokatska komora BiH, jer ta Advokatska komora ne postoji i truditi ću se da i ne nastane.

Toliko, hvala vam.

AMILA FERIZOVIĆ

Ja bih molila ako mogu jednu repliku, molim vas.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Samo izvolite.

AMILA FERIZOVIĆ

Naime, moja namjera nije bila, i inače nas iz Advokatske komore Federacije, da na bilo koji način, kao profesija, se miješamo u bilo kakve političke opcije. Dakle, ja sad, radi pravilnog

informisanja ovog skupa, moram ovdje gospodinu Čizmoviću samo da odgovorim i da neke navode koje je on rekao, vezano za ovu konferenciju na kojoj smo mi bili, da dam neke činjenice koje su drugačije u odnosu na ono što je gospodin Čizmović rekao.

Naime, prije svega kada je u pitanju konferencija koju organizira, naravno pod pokroviteljstvom CCB, a to je Vijeće advokatskih komora i pravnih asocijacija Evrope, dakle organizira Austrijska Advokatska komora, onda se pozivaju predsjednici svih advokatskih komora država Evrope, dakle bez obzira koliko advokatskih komora u nekoj državi ima. Po tom osnovu mi smo zato i bili pozvani kao dva predstavnika. Da smo imali još jednu advokatsku komoru na nivou, mislim u okviru države i predsjednika bili bi i oni pozvani, međutim to je nešto značajno drugačije u odnosu na članstvo CCB-a.

Što se tiče tog PEKO komiteta koji je kao neka vrsta izvršnog organa ovog Vijeća advokatskih komora i pravnih asocijacija Evrope, u sklopu te konferencije uvijek se organizira taj sastanak PEKO komiteta, na kome se obično razgovara i raspravlja o problemima, dakle ne samo advokatskim, nego pravničke struke u državama Vijeća Evrope. Između svih ostalih, jel, država koje su bil tema rasprave na tom PEKO komitetu, ja ne bih uzimala vrijeme vama ovdje, traženo je, prije tog sastanka, informacija o stanju, odnosno organizaciji pravosudnog sistema i pravničkog sistema u BiH, gdje smo mi dostavili naše materijale i ukratko smo ih izlagali i gospodin Čizmović i ja na tom PEKO komitetu.

Tom prilikom, dakle ja moram ovdje da osporim jednu činjenicu, dok je tu gospodin Čizmović da utvrdimo je, mislim, konačno, a to je da taj zahtjev i to sam, ako se sjećate gospodin Čizmoviću, kad smo mi bili na sastanku 20.02. sa predstavnicima CCB-a, gdje je bio prvi zamjenik predsjednika CCB-a gospodin Fernandes i drugi predstavnici, da sad ne navodim imena, gdje smo nastojali da se dogovorimo kako da obezbijedimo promatrače, jer mi možemo biti samo kao država članica promatrač i moramo imati svog predstavnika po tom osnovu, ja sam tada decidno upitala gospodu iz CCB-a da li je ikada RS, odnosno Advokatska komora RS-a zvanično podnijela zahtjev za promatrača, članicu promatrača u CCB-u, s obzirom da smo mi dobili tu informaciju putem televizije. Kada sam, gospodine Čizmoviću, dobila odgovor da to nije, a s obzirom da ste Vi, da vas podsjetim bili smo zajedno na sastanku, evo sad se gledamo, a s obzirom da ste Vi 19. poslije podne, kad je bio sastanak PEKO komiteta, tom prilikom ste izjavili da je došlo do jednog nesporazuma između Vas i gospodina Marića koji je ranije predstavljao Advokatsku komoru Federacije BiH, te da ste Vi poslije tog predsjedničkog, konferencije dali gospodinu Mariću svu dokumentaciju potrebnu za podnošenje zajedničkog zahtjeva ili odvojenih zahtjeva, to ste Vi rekli, oprostite ja dobro jako pamtim, i tom prilikom ste na tom sastanku PEKO komiteta predali prevedene dokumente koje treba da razmatra CCB i PEKO komitet, a to je Zakon o advokaturi RS-a, Statut Advokatske komore RS-a i Kodeks Advokatske etike RS-a. Tada mi je rečeno na tom sastanku, Vi ste imali prevodioca, da zahtjev niste podnijeli i da se ne može to, da ste podnijeli samo informaciju kao i mi, i da te propise koje ste predali 19. da je to samo prilog uz tu informaciju kako bi CCB pregledavao propise, odnosno našu dokumentaciju i vidjela da li je u skladu sa standardima evropskim koji regulišu tu oblast advokature i pravničke djelatnosti. Tada sam i ja na tom sastanku, da Vas podsjetim 20., imala pripremljene naše kompletne propise što se tiče advokature i kodeks i zakon i statut, i to sam predala uz tu našu informaciju koja je prethodno takođe otišla vezano za to.

Dakle, ja moram takođe da kažem da je tada dat prijedlog i moram da samo ovdje jednu stvar kažem, tačno je da je prvi Statut CCB-a donesen 1960. godine. Međutim, postoji Statut CCB-a iz maja 2008. godine koji postoji na internetu, i ja ću samo uzeti vam kratko vrijeme da pročitam član 5. tog Statuta koji tačno reguliše na koji način se može biti član promatrač. – Članovi promatrači su organizacije koje su predstavnici pravne struke iz država članica Vijeća Evrope i koje su kao takve priznate na Plenarnoj sjednici u skladu sa članom 8.b) koji sad govori, a mi smo inače, jel priznati u tom svojstvu.

Nama je data mogućnost i mi smo kao Advokatska komora Federacije prihvatili upravo smatrajući da je interes advokature u BiH da budemo članovi promatrači CCB-a radi unapređenja i pravničke i advokatske djelatnosti u BiH a sve u cilju, ponovno ponavljam, istinskog razvoja demokratskog društva i istinske zaštite prava građana BiH koji su zagaranirani, prije svega, Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda koje smo mi u obavezi da primjenjujemo i koje ima jače pravno svojstvo od samog Ustava BiH i tada nam je data mogućnost da možemo imati tzv. rotirajuće predstavnike. Šta to znači? Da Advokatska komora RS-a delegira jednog predstavnika a Advokatska komora Federacije BiH delegira drugog predstavnika i da jedne godine predstavnik Advokatske komore RS-a predstavlja obje Komore na PEKO komitetu CCB-u, a sljedeće godine predstavnik Advokatske komore Federacije predstavlja obje komore.

Tom prilikom sam ja, u ime Advokatske komore Federacije, prihvatila i rekla da mi, kao Komora, sigurno nećemo imati ništa protiv, međutim na žalost i tu opciju je Advokatska komora RS-a odbila i gospodin Čizmović insistirajući da samo isključivo može aplicirati Advokatska komora RS-a kao potpuno samostalna, nezavisna od bilo čega drugog i da nema govora da u bilo kojoj opciji može bilo ko od predstavnika Advokatske komore Federacije da zastupa te interese. Tu je razgovor završen. Naša dokumentacija je sad gore u PEKU, dakle od obje komore, i CCB-u na razmatranju. Oni će odlučiti u skladu sa aktima. Meni je žao, ali eto neka prilika je, mislim pošto smo ovdje, evo sad se gledamo Vi i ja, kolega Čizmoviću, ako sam nešto krivo rekla, mislim da nisam, sve sam pravilno rekla. Ja sam pomenula CCB samo u smislu interesa naše djelatnosti da budemo u svemu tome. I takođe interesa da se ovaj zakon donese u cilju zaštite naše djelatnosti i unapređenja naše djelatnosti, a ne da se na bilo koji način dira u ustavnopravne statute bilo kojeg entiteta ili na bilo koji način da se utiče na profesionalizam i nezavisnost advokatske djelatnosti u entitetima.

Hvala lijepa.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Izvolite.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Zahvaljujem predsjedavajući.

Mislim da izlaganje koleginice ište određenu repliku. Mislim, ovdje imamo prepričan jedan dio, prepričan u svijetu vlastitog viđenja. Činjenica je da svi gledamo sve, ali različito vidimo. Posljedica toga jeste i tumačenja koja smo čuli od uvažene koleginice. Evidentno je i mislim da ja to mogu i pokazati vama, agenda za sastanak PEKO komiteta, samo se odnosi na RS pod tačkom 3. Ali, takođe je i nesporno u kom smo statusu i pozvani. Takođe ne bi trebalo

biti sporno da je koleginica tražila da učestvuje u raspravi o izvještaju iz Advokatske komore RS-a, a činjenica je i to da joj nekakva šira elaboracija na tu temu nije data. Mislim da je trajala negdje cca jedno 2 minuta.

No, kada je u pitanju zajednička aplikacija ona ne postoji. Ona nije ni postojala. Kada se spominje gospodin Branko Marić, naš uvaženi kolega, ja sam tom kolegi i dao bio da preda dokumentaciju, on je nije predao i ja sam tragom te dokumentacije podnio izvještaj o stanju pravne profesije u RS-u, pa je onda u prepisci koja je nastala se pojavilo da ta dokumentacija nije predata, radi čega sam, uz dati izvještaj, dao kopiju te dokumentacije na sastanku PEKO komiteta, odnosno na sastanku sa predstavnicima CCB-a.

Tačno je to da se nismo usaglasili i tačno je da se nećemo usaglasiti na tu temu, jer Advokatska komora će istrajati na svome subjektivitetu, istrajat će na svojoj nezavisnosti i organizacionoj i profesionalnoj. Prethodno je bilo govora o normativi. Ja želim istaći ovo i pred ovim uvažanim skupom radi njihovog znanja, a što sam istakao i na sastanku u CCB-u, da je sva normativna akta Advokatske komore RS-a bila dostavljena Savjetu Evrope u vrijeme njihovog usvajanja i da u odnosu na svaki opšti akt Advokatske komore RS-a dobili smo pozitivnu i pohvalnu ocjenu od strane Savjeta Evrope, da su ti akti u cijelosti saglasni normama, najvišim normama koje uređuju djelatnost advokata u Evropi.

Temeljem toga mi smatramo da takvu jednu samostalnost i takav jedan subjektivitet ne možemo ulagati i nećemo ulagati na protuustavni način u organizaciju na nivou BiH koja organizacija na nivou BiH nema ustavnog utemeljenja da se ona osnuje i da ona funkcioniše na bilo koji način.

IVO MIRO JOVIĆ

Izvolite.

JUSUF HALILAGIĆ

U ime predlagača, mislim odmah da jasno i glasno kažemo da se mi nismo bavili politikom nego pravom. Vi znate da je u BiH na snazi Zakon o advokaturi BiH iz 1989. i 1991. godine, a da je po Ustavu prelaznim odredbama propisano da svi ustavni aranžmani zakonski ostaju na snazi. Mi smo to znali. Znači, taj zakon nikad nije stavljen na snagu, a on je bio važeći u momentu donošenja Ustava. Znali smo za ove probleme koji postoje između advokatskih komora entiteta, pa smo ostavili advokatske komore, nismo njih dirali, komplet u punom kapacitetu, ali smo predvidjeli da, i utvrdili da advokate BiH na ovakav način nema ko da predstavlja, pa smo uredili međunarodno predstavljanje advokata BiH ovim zakonom, što je sasvim normalno. Pored toga, uredili smo kodeks, imenik, tarifu i ono što je osnovno za nivo BiH.

Pored ovih svih stvari koje smo naveli u obrazloženju, mi smo obavili i konsultacije sa Uredom Visokog predstavnika, gdje smo takođe dobili potvrdu u čitavom nizu primjedbi koje smo imali na pismeni dostavljeni prijedlog zakona kojeg smo ugradili u tekst zakona. Tako da kažem ovdje, da se jasno i glasno kaže da se ne radi o nikakvoj politici ni politikanstvu, nego o jednom propisu koji je izrađen na nivou BiH.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala lijepa.

Ko želi dalje da govori?

Izvolite, Hidajet Halilović, pomoćnik ministra pravde Federacije BiH.

HIDAJET HALILOVIĆ

Ja vas sve lijepo pozdravljam.

Drago mi je što sam, mada na vrijeme nisam dobio poziv, a meni se čini da je se trebalo bolje pripremiti za ovu raspravu. No, podržavam apsolutno govor, odnosno uvodno izlaganje obrađivača, predlagača i mislim, ovo kažem osobno ili lično, da je ovo jedan lijep zakon, zakon BiH. U njemu sve vidim što se odnosi na advokatsku djelatnost BiH. Ovo je institucionalni zakon Advokatske komore BiH. Meni su dosta poznata oba zakona entitetska o advokaturi, od načina i uslova polaganja advokatskog ispita, od advokatskog Kodeksa, od organizacije advokatskih komora, mislim da ovim zakonom na jedan fini način, blagi način, ništa oštro, ništa, znači većinom dobrovoljno, uz međusobno uvažavanje i dobru saradnju obje advokatske komore, da se napravi, dakle Advokatska komora BiH. Ja ispred, mogu kazati kao pomoćnik ministra za pravosuđe i svoje lično ime, podržavam ovakav draft zakona i u njemu vidim, u njemu vidim, što reče predsjedavajući, odnosno uvodničar, međunarodno predstavljanje advokata BiH.

Sličan, slični su stavovi kad su u pitanju predstavljanja i drugih udruženja, advokatska komora je otprilike jedan oblik udruživanja. Mi imamo, ja vodim jedno sportsko udruženje nivoa BiH i kad su međunarodna predstavljanja i u odnosima na svjetskom, evropskom i svjetskom nivou traži se ovo što je kolegica, predsjednica Advokatske komore iz Federacije, rekla. Međutim i u ovom mom udruženju na isti način imamo odnos i ponašanje toga sportskog udruženja RS-a. Mislim da nema potrebe, da je ovo dobar, dobar put i način ka evropskom učlanjivanju BiH, a ne entitetsko predstavljanje, odnosno jačanje možda pozicije jednog entiteta.

Hvala lijepo.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala Vama.

Ko dalje želi da govori?

Predsjednik Upravnog odbora Advokatske komore entiteta Federacije BiH, gospodin Asim Crnalić. Izvolite.

ASIM CRNALIĆ

Gospodine predsjedniče Džaferoviću, uvaženi članovi ustavnih komisija Zastupničkog doma i Doma naroda BiH, uvažene kolege, kolega Čizmoviću predsjedniku Advokatske komore RS-a.

Teško da mogu nešto novo dodati u argumentaciji koja je izrečena u prilog donošenja Zakona o advokaturi BiH i obrazloženju koje je dala predsjednica Advokatske komore

Federacije BiH, ali ponukan stajalištima koja su iznešena u maloj polemici koja se ovdje pred nama zbila, htio bih reći sljedeće.

Prvo, kao građanin BiH smatram da je hvale vrijedno da je gospodin Čizmović došao u ovaj Parlament da brani svoja stajališta. Tom činjenicom on pokazuje da je građanin BiH i da uvažava najvišu zakonodavnu instituciju. To je i red, tako svi trebamo u važnim temama gledati na stvari. Kada je u pitanju advokatura ja bih bio poklonik stajališta koja osporavaju razloge donošenja Zakona o advokaturi BiH, kad bi bili točni navodi koje smo čuli. Međutim, to ipak nije tako. Predloženi tekst zakona ni na koji način ne dovodi u pitanje subjektivitet entitetskih advokatskih komora. Ne dovodi u pitanje osnovna načela na temelju kojih djeluju i rade te advokatske komore. Ne spori ništa od onoga što je gospodin Čizmović, kao kvalitet Advokatske komore RS-a, prezentirao ovome skupu, naprotiv afirmira sve to. A ono što je potrebno ovoj državi, a vezano je za advokaturu je ipak jedna organizacija advokata na razini države koja ne bi uzimala ingerencije entitetskih advokatskih komora, već bi zapravo bila jedan reprezentant interesa advokata učlanjenih u te komore. I radila bi samo ono što advokati preko tih svojih komora odredi da ona radi. Dakle, nikakva subordinacija ne bi bila realizirana prihvaćanjem teksta ovog zakona. Istine radi mora se primjetiti da je zakon, obzirom na ustavnopravnu konstituciju države, malo preopširan i moglo bi se reducirati dosta toga u sadržaju zakona, međutim ono što bi se izbacivalo ne bi mjenjalo suštinu zakona, niti suštinu onoga što taj zakon inaugurira kao prijedlog.

Usvajanjem teksta zakona ne dovodi se u pitanje sloboda obavljanja advokatske djelatnosti na što pledira uvaženi kolega Čizmović. Dakle, ta sloboda ničim nije ugrožena, ona i dalje ostaje na razini na kojoj je bila i prije nego što je izrađen ovaj prijedlog. Moram izraziti svoje neslaganje sa razlozima koji su izraženi u stajalištu predsjednika Čizmovića u odnosu na CCB, na Evropsko vijeće advokatskih komora i pravnih udruženja i usporedbu sa Međunarodnom unijom advokata. Međunarodna unija advokata je konstituirano od pojedinaca, dakle svaki advokat može biti član Međunarodne unije advokata, od pojedinaca advokata i advokatskih udruženja. To je jedna labavija struktura nego što je to CCB. CCB je u Evropi najvažnija advokatska organizacija i u to nema spora. I doista je tako kao što je prezentirala predsjednica Ferizović – države jedino mogu biti članice te asocijacije. I isto je točno to što smo ovdje čuli da, uprkos činjenici da u nekim državama, pa čak i onog iz prvog civilizacijskog kruga, kao što je recimo Njemačka, postoji veliki broj advokatskih komora. Sve te države imaju jedinstveni zakona o advokaturi koji reguliraju osnovna pitanja djelovanja advokata. Dakle, ako se uspoređujemo sa naprednim svijetom, a ne bi smo trebali bježati od njegovih tekovina, onda bi i to bio razlog zbog kojeg trebamo, na razini države, donijeti Zakon o advokaturi.

I na kraju još jedanput želim podcrtati stajalište advokata Federacije BiH. Mi želimo zajedno sa kolegama iz RS-a, na razini države, napraviti jednu advokatsku organizaciju koja neće ni na koji način dovesti u pitanje subjektivni identitet advokatskih komora entiteta.

Gospodine predsjedniče hvala Vam lijepo.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala Vam gospodine Crnaliću.

Ko želi još da govori? Ako se više niko ne javlja, izvolite gospodine Čizmoviću.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Mislim da diskusije koje su bile malo prije, koje smo čuli, zaslužuju kratke replike. Govori se o nedostatku međunarodnoga predstavljanja. Ako pogledamo zakone o advokaturi oba entiteta, znači RS-a i Federacije, onda ćemo vidjeti u članu 2. da samostalnost advokature se ostvaruje posebno - odlučivanje o obliku saradnje sa advokatskom komorom drugog entiteta, advokatskim komorama stranih država, međunarodnim i međudržavnim udruženjima advokata, odlučuje o saradnji sa međunarodnim i, međudržavnim i međunarodnim institucijama, organizacijama i asocijacijama. To je sadržaj odredbe člana 2., znači to ne stoji.

Nadalje, ispred predlagača imamo isticanje da je na snazi Zakon o advokaturi BiH, Socijalističke Republike BiH. Onda bih uputio na sadržaj Zakona o advokaturi RS-a koji je objavljen u „Službenom glasniku“ broj: 17/92, gdje je takav zakon stavljen van snage a i taj sam zakon je stavljen van snage zadnjim, posljednji koji je donešen 2002. godine na osnovu Odluke Visokog predstavnika, kasnije usvojen u Parlamentu RS-a. Identičnu pravnu situaciju u odnosu na važnost imamo i u Federaciji.

Sljedeće, uvaženi kolega, mislim pomoćnik ministra, bar sam tako razumio, govori da je predsjednik nekog sportskog udruženja na nivou BiH. Ja ovo ne bih komentarisao, jer mi nismo sportsko udruženje, mada imamo sekciju, taj društveni rad. Advokatska komora je dio pravosuđa RS-a, to je dio sistema, to je jedan segment vlasti. Prema tome urušavanje tog segmenta vlasti ne treba se dozvoliti i mislim da se neće dozvoliti.

Što se tiče slobode obavljanja djelatnosti o kojoj se govori sa aspekta nacрта, ne želim se upuštati u sadržaj tog nacрта, ali mi struka nalaže obavezu da baš u odnosu na ovaj segment koji se govori o slobodi obavljanja djelatnosti. Vidite sadržaj samoga nacрта kaže – samo članovi Advokatske komore BiH imaju pravo da zastupaju stranke domaće i inostrane pred sudskim institucijama BiH, međunarodnim sudovima, arbitražama, organizacijama, organima, agencijama, vladinim i nevladinim organizacijama, da zastupaju Advokatsku komoru BiH pred međunarodnim i regionalnim asocijacijama advokata, da obavljaju advokatske poslove u trećim zemljama i da sačinjavaju obligacione ugovore koje priznaje pravni poredak u BiH. To je sadržaj odredbi člana 14. i člana 34. stav 2 i stav 3 nacрта.

Kada bi se upustili u tekst samoga zakona, a ne želim, onda imamo jedan paradoks, udruživanje u advokatsku komoru, navodnu Advokatsku komoru BiH, bilo bi slobodno, udruživali bi se članovi advokatskih komora i tako slobodno udruženi imali bi pravo sve ovo međunarodno, a ovi koji su članovi advokatskih komora u kojima je obavezno članstvo, i temeljem tog članstva se dobija licenca za rad, oni ne bi imali pravo ništa izvan postupanja u pravnim poslovima na lokalnom nivou. Komentarisati ovo, mislim pred ovakvim skupom, težinu ovakvih prijedloga je suvišno.

Nadalje, što se tiče CCB-a, jeste ona značajna organizacija, bila bi značajna organizacija advokata ako bi se ta organizacija advokata jedna asocijacija na nivou ex Jugoslavije, jer bi ona odmah imala šest članica, pa bi ona bila organizacija advokata ex Jugoslavije. Imamo Balkansku organizaciju advokata. Zašto da ne budemo članovi Balkanske organizacije advokata? Šta je to ružno toliko u toj balkanskoj organizaciji, šta je to ružno sa aspekta pozicije BiH, ili bilo kojeg

entiteta u BiH, ako bi bila član te balkanske, a ne bude CCB-a? Je li mi to od CCB-a išta dobijamo nešto posebno što bi nam dalo nekakav kredibilitet i koji bi nam dao nekakav značaj?

Što se pak tiče pravila koja važe za CCB, a koja je uvažena koleginica i kolega, Uprava advokatske komore Federacije, onda treba citirati pa kazati Vijeće advokatskih komora i udruženja pravnika. Znači, svako udruženje pravnika može biti i član CCB-a. Ne samo advokatskih komora, to je preambula. Kaže – Vijeće advokatskih komora i Udruženje pravnika Evrope je organizacija koja predstavlja više do 700 hiljada evropskih advokata kroz članstvo advokatskih komora i udruženja pravnika iz toliko i toliko država posmatrača i td. To je akt o osnivanju. Šta je to po čemu je CCB značajan? Ja ovdje sam u jednoj nelagodnoj poziciji da ja osporavam značaj CCB. On je veoma značajan, svaka asocijacija je značajna, pa i ovo sportsko udruženje je značajno, jer ono okuplja ljude i daje im jedan kvalitetniji kolektivni značaj, nego pojedinca. Ali, ako imamo subjektivitete na međunarodnome nivou i oni nam priznati, a nemamo nikakve obaveze prema regionalnim udruženjima, niti ne članstvom ili članstvom, niti dajemo plus, niti minus samoj državi, odnosno entitetu iz kojeg smo i gdje funkcionišemo, onda ne znam zbog čega se ovo ističe.

A što se tiče samoga ustavnog osnova svaki ovaj pokušaj da se prenapregne određene odredbe, da se taj ustavni osnov traži sada u poveljama, da se traži u konvencijama, mislim da je to prevelika, prevelika elaboracija koja nama ne treba, s obzirom na ono što je jasno u odredbama i Aneksa IV i Ustava RS-a. U Aneksu IV sve ono što nije jeste entiteta, u Ustavu RS-a advokatura je dio pravosudnog sistema RS-a i organizuje se na nivou R-a. Prema tome o čemu govorimo?

Toliko, hvala.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Izvolite gospodine Halilagiću.

JUSUF HALILAGIĆ

Ovo iziskuje jedno objašnjenje. Mislim da gospodin Čizmović ima potpuno pogrešan zakon pred sobom, on ustvari govori o nacrtu zakona. Mi nismo dostavili u Parlament nacrt, mi smo dostavili prijedlog zakona. Ja sam mnogo čuo pitanja advokata iz RS-a, zašto ovo što Čizmović, gospodin Čizmović govori, stoji u zakonu, mi smo to izbacili iz zakona, to više ne postoji. Zakon je doživio značajne promjene nakon mišljenja Ureda Visokog predstavnika, primjedbi koje smo dobili od strane Advokatske komore Federacije i advokata pojedinačno iz čitave BiH. Prema tome, ovo ne stoji da je, da piše u prijedlogu zakona. Očigledno gospodin Čizmović ima nacrt zakona, a to je jedna radna verzija zakona koju smo mi uradili, gospođa Milana Popadić je radila pravi prijedlog zakona. I meni je žao što o prijedlogu zakona, koji smo mi dostavili Advokatskoj komori RS-a, u pravom tekstu nije bilo rasprave u njihovoj skupštini i primjedbama koje su oni mogli u bilo kojoj fazi, u bilo koje vrijeme, na bilo koji način dostaviti Ministarstvu pravde da bi napravili što bolji zakon.

I samo još jednu rečenicu, gospodine Crnaliću, tačno je da zakon ima, da je zakon malo opširniji zbog toga što se konstituše Advokatska komora BiH i ona iziskuje jednu čitavu

proceduru gdje je Ministarstvo pravde preuzelo na sebe odgovornost da pripremi i ti, te odredbe kasnije, kad bi se uspostavila Advokatska komora BiH, stavili van snage.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala Vam lijepa.

Da li još neko želi da govori? Ja bih zamolio članove komisije da ne uzimaju riječ sada da dalje ne kompliciramo stvari, da probamo nešto da uradimo. Zamolio bih, dakle dok mi slušamo samo ovu raspravu, ako možete uvažiti ovu moju molbu, članovi komisija, je li.

Da li još neko želi da govori?

Izvolite, gospodin Ahmed Žilić, advokat iz Sarajeva. Koja je funkcija i da li je u advokatskim komorama, ne znam, pa evo Vi nam kažite.

Izvolite.

AHMED ŽILIĆ

Ja sam, dakle kako ste već rekli, advokat Ahmed Žilić, član sam Federalne advokatske komore i od Skupštine Advokatske komore Federacije BiH 2006. izabran sam za međunarodno predstavljanje. To je otprilike funkcija koju imam, ali eto ovdje samo dolazim u svojstvu najobičnijeg, tako recimo, člana advokata, najobičniji član Advokatske komore Federacije. Htio sam dati samo kratka pojašnjenja. Bilo je mnogo netačnih navoda, bilo je mnogo netačnosti u izlaganjima, pa ću u tom pogledu imati, imam potrebu da samo pokušam dati neke informacije utemeljene na činjenicama. Nećete mi zamjeriti što ovaj Dom je otprilike naučio na jedan drugačiji diskurs, ja ne želim, ja ću ostati advokat, znači i u mom nastupu, znači rukovodit ću se striktno činjenicama i pravom.

Svi ste, pretpostavljam, imali priliku da vidite u jučerašnjem „Oslobođenju“ tekst koji sam ciljano napisao zbog današnje ove sesije, a onda sam, obradovan sam tim što sam vidio da, pošto je tekst nekompletan, falile su futnotne, fusnotne reference kojih je bilo. Uglavnom, odgovoriću ja ovdje i na neke navode kolege Čizmovića i drugih, uglavnom cilj je bio jedan, ako ste shvatili, a pretpostavljam da jeste, poruku i pouku iz tog teksta, ustavnopravni osnov. Ukoliko Sud za ljudska prava u Strazburu, u interpretaciji Evropske konvencije, u nizu presuda, koje sam dao, nalazi da je advokatska profesija koja je tako važna, citiram – za vladavinu prava, ukoliko on nalazi da u pojedinim presudama, između ostalog, one imaju i doseg na sadržaj i oblik rada advokature kao profesije i da ustvari advokatski poziv derivira iz Evropske konvencije. Ukoliko s druge strane, dakle pored tako visoke međunarodne evropske instance, Odbor ministara ili Komitet ministara Vijeća Evrope, to je najvažniji organ koji ima legislativnu moć čak obavezujuću, njegove odluke su pravno obavezujuće za države članice, smatra da u posebnu, u nizu preporuka, pa i u posebnoj preporuci na koju se kolega Čizmović poziva, 21 iz 2000. posvećena advokatskoj profesiji i u preambuli jasno kaže – da je utemeljena na Evropskoj konvenciji, na Statutu Vijeća Evrope i na Općim načelima o advokatima iz 1990 UN-a. Pa ukoliko, dakle takav organ ima stajalište i u jedno pravno-političko jasnoj formi to iznese kroz posebnu preporuku, onda ja se samo pitam, dakle govorimo o Evropskoj konvenciji, o izvorištu advokature u tome je – šta uopće mi u BiH, bilo koji organ, u interpretaciji da tome treba reći ili kazati. Naravno ne citirani član 3.3. kaže da svi moramo poštovati Ustav, a znamo da Evropska

konvencija ima ... suprematiju nad bilo kojim zakonom, bilo kojeg legislativnog tijela u ovoj zemlji. Barem je to dejtonski standard i svaka druga tvrdnja ustvari je i zalazi u pravni nonsens.

Dakle, to je bilo što se tiče utemeljenosti ovog zakona u Evropskoj konvenciji. Mislim da preuzimati sebi pravo da tumačimo Evropsku konvenciju na način drugačiji od Suda za ljudska prava, od Odbora ministara ili Komiteta ministara Vijeća Evrope, zaista uzimamo si nešto što nam ne, što nije ono ... u pravnom smislu. Šta imamo mi od CCB-a? Kasnije ću reći i dat ću neke prijedloge, da ne bi ste ustvari uzimali ni moj argument kao tačan, niti kolege Čizmovića, niti bilo čiji, bit ću slobodan da iznesem neke prijedloge u kom pravcu da priskrbite si neke nove informacije. CCB je jedna neprofitna organizacija osnovana '60. godine. Ima članstvo 27 država članica EU, tri države članice Evropske ekonomske zajednice Norveška, Lihtenštajn i Island plus Švicarska, 31 zemlja u CCB-u. Dakle, priznaju tri direktive EU kojima je definisan status advokata. CCB ima jedan Statut, CCB ima jedan Kodeks etike, članstvo u CCB-u, to ćete vidjeti u članu 2., predlažem vam da prevedete Statut jako je kratak, u članu 2. se navodi samo asocijacija na razini države tabelarno prikazane i autentičan naziv na zemlji službenog jezika te države, znači Kipar, bilo koja zemlja.

Šta je bitno? Ulaskom u CCB po prvi put sloboda vršenja advokatske profesije prešla je granice države u kojoj ste član. Znači, na osnovu regula koje je uspostavila CCB, advokat iz Norveške može raditi u Španiji, ovaj iz Španije u Italiji i td. i td. Dakle, CCB-em mi borimo se za pravo na obavljanje advokatske profesije i slobodu rada. Naravno, možda ću ja, vjerovatno ću dočekati jedno vrijeme i da ću raditi u zemlji BiH koja će biti članica EU, po nekom dobu, neće mi zamjeriti moj uvaženi kolega Čizmović za njega to ne pretpostavljam, pa onda ja i razumijem iz tog razloga njegovu kontra argumentaciju. Molim vas, kaže – Balkanska asocijacija advokata, to je zaista na sajtu Advokatske komore RS-a, možete to naći. Ali šta je Balkanska, mislim, mogu li ja, kao nažalost što ne mogu, da de jure zastupam interes svog klijenta u državama ex Jugoslavije? Mogu li kolege moje iz Hrvatske i Srbije da zastupaju interese svojih klijenata u BiH, što bih volio da mogu? Ne mogu. Znači, neefektivno je. Znači, šta dobivamo? Dobivaju buduće generacije advokata, dakle naše mlađe kolege dobivaju priliku za rad. Svako kašnjenje u članstvo CCB-a limitira im vremenski okvir u koje će, u kojima će da rade. Drugo je pitanje posvećeno advokatskim komorama što ova Preporuka 21 2000. taj najvažniji akte Vijeće Evrope o advokaturi nije predmetom advokatskog ispita, niti pravosudnog ispita, što opet govori o antieuropeizaciji trendovima koji postoje unutar advokatskih komora.

Dakle, predložiti ću vam da prevedete Statut CCB-a, da bi ste dobili precizne informacije, da prevedete Kodeks etike, dakle CCB-a koji je jedinstven za 31 državu članicu. Zar nije apsurdno, a što je nepobitna činjenica, da je u 31 državi članici CCB-a, CCB-a pravilno je reći, da su više povezani regulama rada, dakle pravnim standardima jedinstvenim i jedinstvenim Kodeksom etike advokati i advokatske asocijacije nego u dva entiteta u BiH. Mislim, to je za mene nedopustivo i za mene je to limitiranje moje profesije. Ja sam iz advokatske profesije, nadam se da će biti i moje dijete i u tom smislu borit ću se da ovaj zakon mora proći. On će proći prije ili kasnije, ja u to uopće ne dvojim, samo hoću reći da je, ovakva stajališta su protiv naših kolega diljem BiH, jer svako odgađanje podnošenja molbe za članstvo kao u svojstvu posmatrača, svako odgađanje u stvari odgađanje je i sužavanje našeg prava na rad. Da se razumijemo, van svake sumnje, na razini svih evropskih država, neovisno koliko ima advokatskih asocijacija, pošto je nesporna sloboda advokatskog udruživanja, pa i oba entiteta, to je van svake sumnje, o tome neću ni da raspravljam, samo država može ući u CCB i država, što

ćete vidjeti u tim dokumentima, može i mora imati jednog predstavnika, šest članova ako je punopravni član npr., može imati samo jednu delegaciju na jedinstven način ...

I sada na kraj, ako Hrvatska ima svojstvo pridruženog člana, ako su Srbija i Crna Gora, naše isto najvažnije dvije susjedne zemlje, imaju status posmatrača, pa zašto se nas gura u crnu rupu.

Hvala.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala lijepa.

Da li želi još neko da govori?

Gospodin Čizmović. Izvolite.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Ja se izvinjavam što se ja moram javljati ali odprilike iz RS-a sam ja ovdje inokosan(?). Saglasno tome da imam glasa koliko i ovi ostali iz Federacije.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Samo Vi izvolite.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Želio bih se osvrnuti samo na izlaganja uvaženog kolege Žilića i prije njega, mislim da je, nisam zapamtio ko je govorio. Sada mi je dostavljen ovaj tekst i pregledao sam na brzinu, inače to nam je osobina da možemo brzo da čitamo, kada pogledamo ustavni osnov on je apsolutno identičan onome ustavnog osnovu koji je i u prvoj radnoj verziji bio naznačen a to je član 2.1., 3.1., 2.2., 2.3.e), 2.6., te član 4. tačka 4.a) Ustava BiH. Znači, ni za jotu nema izmjena u odnosu na onaj tekst obrazloženja ustavnog osnova Zakona o advokaturi BiH. Pa, s obzirom na to u cijelosti ostajem pri svim iznesenim stavovima o ne postojanju ustavnog osnova.

Nadalje, što se tiče Evropske konvencije o ljudskim pravima ovako estenzivno tumačenje koje kolega Žilić pokušava da vam nametne kao ispravno i valjano sa aspekta teme koju danas imamo, mislim da ne stoji. I dalje se sve vrti oko odredbe člana 5. i 6. i člana 13. te konvencije. Te odredbe su jasne. Ja ne bih sada da elaboriram o tim odredbama, ali te odredbe ni u jednom segmentu ne kažu ništa više osim da je advokatura značajna. To je RS shvatila da je advokatura značajna i saglasno tome tu advokaturu i uredila. To što u advokaturi Federacije ima određenih problema, kako uvaženi kolega Josip Muselimović kaže, da je osam godina njegovoga rukovođenja tom komorom imalo dva državna udara, to je problem Advokatske komore Federacije i mi učestvujemo, ono što bi se reklo, u žalosti što se to tako dešava, što aktuelna vlast u Federaciji nema razumijevanja za samostalnost advokature u Federaciji BiH kao značajnom elementu njenog sistema.

Što se tiče članstva u CCB i temeljem toga članstva, kako reče kolega, nema granica u pružanju pravne pomoći, apsolutno netačno, apsolutno netačno. Članstvo u CCB je samo članstvo u CCB a da bi se moglo, da bi moglo vršiti se, hajde da kažemo, pružanje usluga od

strane advokata bez granica, znači iz jedne u drugu zemlju, mora biti izvršena apsolutna sinhronizacija prava. A to znači da bi BiH, kada će se u BiH to desiti i kada će djeca mog uvaženog kolege moći da pružaju advokatske usluge u Hrvatskoj, u Austriji, Holandiji i td. desiti će se onoga momenta kada BiH bude primljena u članstvo, jer će time potvrditi da je BiH izvršila harmonizaciju svih propisa. Uslov su propisi a ne članstvo u CCB. Nefitabilna organizacija, kroz nefitabilnu organizaciju ne stiče se znanje prava niti pravne norme, identiteta pravne norme u državama. Zbog toga je ovo apsolutno pogrešna interpretacija.

Nadalje, mislim da kolega je, iz neupućenosti u sadržaj advokatskog ispita u Advokatskoj komiri RS-a, iznio podatak da nije predmet i Konvencija broj 21. Ja vam tvrdim, ako mogu to jedino da dadnem predstavnicima u ovome Domu iz RS-a da u okviru tog ispita su predmet ispitivanja ne samo ta konvencija već pitanje samostalnosti advokature koja se garantuje Poveljom UN-a i svim normama. Dalje, pitanje samih konvencija koje su u sadržaju odredbe člana 2. Ustava BiH jeste pitanja koja se jasno postavljaju svakome od kandidata prije prijema, odnosno donošenju zaključka da ispunjava uslove i formalne i suštinske za prijem u članstvo Advokatske komore RS-a, prije znači dobijanja samog rješenja i prije polaganja zakletve, odnosno davanja svečane izjave. Prema tome uz puno uvažavanje mog kolege sa kojim se veoma dobro znam, on mene i ja njega, mislim da su ovdje bile par dezinformacija a članak njegov objavljen u „Oslobođenju“ sa žaljenjem nije se mogao pročitati ranije, sada sam ga vidio, dat mi je, pa sam pokušao samo onako fragmentarno, ali s obzirom da je on posjednik složene misli onda i meni treba duže vremena da ja tu misao spoznam.

Toliko, hvala vam.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala lijepa.

Mislim da smo mi čuli ono što smo trebali da čujemo, je li. Ako se više niko ne javlja za riječ ja bih zaključio ovu javnu raspravu.

I, ako mi dozvole ostali članovi komisije ili komisija, a vidim ovdje samo predstavnike iz komisije predstavničkog doma, mislim da postoje dvije stvari oko kojih vrijedi da u BiH povedemo raspravu na ovu temu. Jedno se tiče međunarodnog subjektiviteta države BiH i dokle taj subjektivitet može da seže ili bude preuziman i da li uopće može od nekih drugih nivoa vlasti institucija u državi BiH. Prema onome što smo mi do sada vidjeli ovdje u praksi, ovaj Parlament je donio negdje oko 400 zakona, mislim da je velika većina ili veliki broj tih zakona donesen, između ostalog, i iz ovog razloga, da neka djelatnost, neka nadležnost, neki posao, jednostavno kazano, iz BiH treba da bude adekvatno prezentiran van BiH i onda je to posao države BiH, njenog Parlamenta, njenih institucija i onoga što ona uradi svojim zakonom. Ali, evo mi smo danas čuli i drugačija mišljenja i ja niti želim niti hoću da u ovom trenutku bilo koga uskraćujem u tome da iznese svoje mišljenje, ovo je javna rasprava, mi smo se zbog toga ovdje i sastali, da čujemo različita mišljenja.

Druga stvar oko koje, ja mislim, da bi vrijedilo se pozabaviti je ovo pitanje pristupa sudovima. Pazite, BiH po ustavnoj definiciji iz člana 1. se sastoji od dva entiteta i imamo Brčko Distrikt BiH, pristup advokata iz BiH pred sve sudove i institucije u BiH je slobodan i on je uređen drugim propisima. Ovdje je kolega Žilić govorio o budućem statusu advokature u Evropi

i pristupu advokata u ujedinjenoj Evropi. Mislim da je to jedno vrlo, vrlo važno pitanje oko kojeg bi takođe, ili povodom kojeg bi vrijedilo razmisliti oko donošenja Zakona o advokaturi BiH.

Ja bih vas zamolio, ako postoji spremnost, mi proceduru imamo propisanu Poslovníkom. Ona je takva da mi sada u roku od 15 dana ulažemo amandmane na ovaj zakon. Nakon toga se drži sjednica Ustavnopravne komisije. Ustavnopravna komisija se određuje o zakonu i on sa pozitivnim ili negativnim mišljenjem ide na Predstavnički dom. To je procedura. I ja sada pitam da li postoji spremnost, ovo je praksa koju smo mi pokazali do sada u nekoliko navrata da su se ustavnopravne komisije, osim dijela posla kojeg izvršava zakonodavac, jer mi smo, dakle u dijelu te funkcije, upuštale i u dio posla kojeg obavlja zakonopisac, odnosno predlagáč zakona. Mi smo to uradili sa nekoliko zakona ovdje i mislim da nismo pogriješili jer smo na kraju, na zadovoljstvo svih nas u BiH, imali rezultat. Ako postoji spremnost od entitetskih advokatskih komora, prije svega, odnosno Ministarstva pravde BiH, prije svega, pa onda entitetskih advokatskih komora i entitetskih ministarstava pravde da se u narednih 15 dana, koliko traje rok od danas do momenta kada je moguće podnijeti amandmane, razgovara na ovu temu i da se pronade neko rješenje koje je prihvatljivo za sve nas u BiH. Ja bih bio voljan da predložim svojim kolegama da zajedno damo podršku jednom takvom radu i u tom smislu bih zamolio, dakle prije svega Ministarstvo pravde BiH, zatim predsjednika Advokatske komore RS-a, predsjednika Advokatske komore Federacije BiH i, evo iako se danas nisu odazvali, Ministarstvo pravde RS-a nije došlo ovdje, ali entitetska ministarstva pravde da se, pod organizacijom Ministarstva pravde BiH, u ovih 15 dana napravi jedan ili dva sastanka i da pokušamo doći do nekog teksta koji bi onda bio popravljen amandmanima na ovaj tekst kojeg imamo ovdje i da onda na Ustavnopravnu komisiju idemo sa nekim rješenjem, kažem koje je za nas sve u BiH prihvatljivo. Jer očigledno je, potpuno je dakle jasna stvar da se zakon ne može donijeti ukoliko ne postoji podrška svih nas u BiH, to je jasno. To su procedure i tu, dakle nema dileme. Ako postoji ta vrsta spremnosti ja bih vam sugerisao da uradite ovako, na ovaj način. Mislim da bi ovo bio neki izlaz iz ove situacije.

Zamolio bih sve da uvažé, dakle država BiH je država, ja ću govoriti sada pojednostavljenim jezikom političara, neću govoriti kao pravnik, dakle država BiH je država, entiteti u državi BiH su entiteti, država ima međunarodni subjektivitet i ja neću dalje elaborirati ove stvari. Advokati u BiH imaju i trebaju da imaju pristup svim sudovima i svim drugim organima pred kojima se oni pojavljuju bez obzira gdje je taj organ i gdje je advokatska kancelarija i mi treba da se borimo u BiH da imamo slobodan pristup i institucijama onih asocijacija gdje, članica onih asocijacija gdje mi kao država stremimo i gdje nam je opredjeljenje. Ako ovo budu neka načela na kojima bi mi trebali da se organiziramo u BiH, ne zadirući ni u ustavne ingerencije bilo kog nivoa vlasti u BiH i ne zadirući u identitet ili subjektivitet ili osobenost bilo kojeg oblika organiziranja advokatske profesije ili struke u BiH, ako na tom tregu postoji spremnost da nešto napravimo, na ovim principima, ja bih vas zamolio da tome damo doprinos. Vozovi nam prolaze, mislim da ćemo mi, ako budemo drugačije postupali, svi u BiH imati samo štete od toga. Hajte da radimo zajedno i da probamo da nešto zajedno napravimo. Evo, ja vas pitam sada da li postoji na tom tragu spremnost.

Gospodin Halilović.

HIDAJET HALILOVIĆ

... ja u ime predlagača sam potpuno saglasan sa Vašim prijedlogom. Mi imamo potpuno razrađen sistem pripreme zakona, kontakta sa javnošću, naši svi zakoni se nalaze na web stranici. Ja se zahvaljujem predsjedavajućem što nam je u predhodnom, predhodnoj proceduri izrade .../ne razumije se/... omogućio da praktično na jedan zakon koji je imao 175 članova imali smo 165 amandmana i nadam se ta će taj zakon proći, jer smo stvarno pružili svima priliku da učestvuju u radu. I ovom prilikom pozivam predstavnike, posebno Advokatske komore entiteta, pa i ministarstava pravde na saradnju, ne samo prilikom izrade ovog zakona, kažem mogu pristupiti, mogu se raspitati, dat ćemo im svu ... podršku, pustit ćemo ih 7 dana i možemo zakazati sastanak na koji ćemo pozvati predstavnike da daju svoje mišljenje i prijedloge da bi možda ovaj zakon mogao proći proceduru.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Gospodine Čizmoviću ako mogu Vas zamoliti.

JOVAN ČIZMOVIĆ

Da vam kažem, Vaš stav jeste za neko drugo vrijeme, za neke druge prilike. Možda Vam je u pamćenju Valtazara Bogišića norma koja kaže – što se grbo rodi vrijeme ne ispravi. Ovaj Zakon o advokaturi se grbo rodio i vrijeme ga neće ispraviti. Možda neko drugo vrijeme, neke druge prilike i neke druge konstalacije. U ovome momentu mi smo apsolutno protiv takvoga zakona, jer smatramo da ni u jednom segmentu rada advokature od bilo kojeg advokata u bilo kojem entitetu nema nikakvih smetnji, niti na nivou entiteta, niti na nivou BiH kao države, niti na međunarodnome nivou. Mislim da je notorno to da advokati i iz Federacije i RS-a brane i pred Haškim tribunalom, da brane pred svim arbitražama, zavisno od vlastitih sposobnosti kvaliteta.

Toliko, hvala vam.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Naravno, hvala Vam lijepa.

Gospođo Kunusić-Ferizović, možete li Vi samo reći nekoliko rečenica vezano za ovaj prijedlog?

AMILA FERIZOVIĆ

Mi ćemo se odazvati svakoj saradnji. Što se tiče donošenja ovoga zakona mi smo već i dali vrlo, smatram, kvalitetne prijedloge izmjena i dopuna tog zakona koji su u velikoj mjeri prihvaćeni od strane Ministarstva pravde još dok je bio u nacrtu. Naravno, mi ćemo kao komora razmotriti prijedlog zakona i ukoliko Ministarstvo pravde organizira sastanak, na kome bismo mogli doprinijeti još kvalitetnijem tekstu ovoga zakona, mi sigurno ćemo imati i odazvati se i imati potpunu saradnju.

Hvala lijepa.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ

Hvala vam.

Ja sam zaboravio jednu vrlo važnu stvar da vam kažem, ja se zaista izvinjavam, jutros sam to primio u pošti, vjerovatno vi to niste dobili, Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH uputilo je jedno pismo kolegi Joviću i meni, predsjedavajućim ustavnopravnih komisija, u kojem oni iznose svoje mišljenje o Nacrtu zakona o advokaturi BiH. Ja ću vam pročitati, ima pet tačaka, ima primjedbi, dakle na sam tekst ali ono što je važno sada za ovu fazu, ja ću vam reći, dakle da Visoko sudsko i tužilačko vijeće kaže, na kraju – Razmatrajući tekst Nacrta zakona u cijelosti Vijeće je mišljenja da isti sadrži kvalitetna rješenja čijim bi se usvajanjem na odgovarajući način regulisala advokatura u BiH, te uz postojeće entitetske propise u potpunosti zaokružila navedena normativna oblast. Vijeće predlaže neke promjene u ovom zakonu. U predhodnom stavu 4., dakle njihovog mišljenja kaže se – U vezi navedenog Vijeće ovim putem primjećuje, opet je ovo neka konkretna primjedba, nisam namjerno htio neke konkretne primjedbe da iznosim, da vidim naprijed u ovim rečenicama da li ima nešto. Molio bih da službe ovo pismo, vi ga imate je li tako, da ga iskopirate i da ga date i Ministarstvu pravde i predsjednicima entitetskih advokatskih komora, da ja sada ne čitam. Ali, ovo sam pročitao zato što mislim da je to važno za sami kraj ovoga.

Dakle, iz ovoga što proizilazi iz ovog pisma, dakle Visokog sudskog i tužilačkog vijeća, ono smatra da se ovaj zakon tiče pravosuđa, da po tom principu, imajući u vidu zakon na kojem su oni utemeljeni i na osnovu kojeg djeluju, oni imaju pravo i obavezu da iznesu svoj stav i svoje mišljenje, iznose nekoliko primjedbi, odnosno nekoliko svojih drugačijih pogleda na neka rješenja iz samoga zakona i generalno iskazuju potrebu donošenja ovoga zakona.

Vidite ovako, mislim da smo mi kazali svi sve što smo imali i zaključit ćemo jedino kako je moguće zaključiti – ovim je javna rasprava završena. Ja molim, dakle sugerišem, ovo je sada, dakle nema obaveze, mi ovdje nismo sudije, niti možemo da budemo u ovom sastavu sudije, sudije smo kada se napuni ova sala ovdje po procedurama kako je to propisano, ovdje ja, dakle samo sugerišem – ko želi i ko hoće dobro je, ko smatra da to ne treba šta tu možemo, ne možemo tu ništa promijeniti, da Ministarstvo pravde pokuša, u saradnji sa entitetskim advokatskim komorama i entitetskim ministarstvima pravde, u narednih 15 dana doći do neke vrste usaglašenog teksta Zakona o advokaturi. Ukoliko se to desi ja izražavam spremnost da, sve što vi usaglasite, kao poslanik u Predstavničkom domu i predsjedavajući Ustavnopravne komisije, prihvatim kao svoje amandmane kojima bi djelovao na tekst postojećeg zakona. Ja vjerujem da će to uradi moje kolege koje su ovdje Lazar Prodanović, Adem Huskić i Ekrem Ajanović. Evo, imamo i koleginicu koja nije član Ustavnopravne komisije, koja se pridružila ovdje, gospođa Azra Alajbegović, profesorica Azra Alajbegović, i ona, naravno, govorim o nama prisutnima, vjerujem da će i ostali biti svi spremni. Dakle, da pokušate to uraditi u ovih narednih 15 dana. To je, dakle jedno.

Drugo, zamolio bih svoje kolege, članove ustavnopravnih komisija i jednog i drugog Doma da razgovaraju sa predstavnicima advokatskih komora i da se, možda, i na toj relaciji neke stvari pojasne kada je u pitanju potreba donošenja ovoga zakona imajući u vidu praksu koju mi imamo ovdje u Parlamentu BiH. A kada istekne 15.-ti dan od danas, on počinje sutra je li, prvi dan počinje sutra, mi ćemo se sastati i zavisno od toga je li se šta desili ili se nije šta desilo, mi ćemo nastaviti svoju proceduru. Odmah da kažem da, imajući u vidu način donošenja odluka u

Parlamentarnoj skupštini BiH, prema onome što sam ja do sada vidio, ako stvari ostanu ovakve kakve jesu onda ovaj zakon u ovom trenutku neće dobiti podršku. Mislim to je ono što ja mogu da vidim.

I to bi bilo sve. Hvala vam lijepa. Ja vas pozivam da sada, ako imate vremena, da sidemo u prizemlje zgrade, dole ima jedan restoran, da popijemo kafu i sok i da se onda lijepo rastanemo.

Hvala vam lijepo.